

תת"ע 6368/09/22 - מדינת ישראל נגד אלן מלכה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6368-09-22 מדינת ישראל נ' מלכה
בפני כבוד השופטת מיכל דואני בהירי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלן מלכה

הנאשם

הכרעת דין

מצאתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

רקע ופרטי האישום -

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של עצירת רכב באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה, בניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה.

בהתאם לכתב האישום, ביום 1.6.21, עצר הנאשם את רכבו, מספר רישוי 23162702, מסוג משא פתוח (להלן: "המשאית"), ברחוב המנור 5 ת"א-יפו, באופן שהפריע לתנועה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען כי אכן עצר בזמן ובמקום הנטען אולם לא באופן שהפריע לתנועה ולאחר שקיבל אישור מהשוטר לפרוק את האופנוע בפתח המוסך.

ביום 6.12.22 נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד רס"ב גיא בן יצחק, עורך הדו"ח (להלן: "השוטר/ עד התביעה").

הדו"ח הוגש , סומן ת/1 .

מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן עד הגנה מטעמו (להלן: עד ההגנה").

גרסאות הצדדים-

ע"פ גרסת המאשימה, מתוך ת/1- ביום 1.6.21 הבחין העד ברכבו של הנאשם מגיע ברחוב חד סטרי ונעצר מול "מוסך עופר אבניר". נהג הרכב שאל את עובד המוסך האם להוריד את האופנוע במקום. במועד זה עמדו חמישה רכבים אחרי המשאית ולכן פנה עד התביעה לנאשם וביקש ממנו **"להחליט האם הוא מוריד את הקטנוע או ממשיך בנסיעה"**. הנאשם החל בהורדת הקטנוע , **" ואז עצר והחל מדבר שוב עם עובד המוסך ושוב פניתי אליו בכדי שיזדרז עם הורדת הקטנוע והזהרתי ברישום דו"ח. כשהקטנוע על הרמפה המורמת של המשאית, הבחנתי כי הנהג עצר עבודתו והחל משוחח בפלאפון ולכן בשלב זה הודעתי לו כי אני רושם לו דו"ח.."**.

עד התביעה נחקר וצוין כי הגיע למוסך לאסוף את הקטנוע המשטרתי שלו.

העד חזר וטען כי לא אישר לנאשם להוריד את האופנוע מהמשאית אולם מאחר וידוע לו כי במקום מוסך המטפל ברכבים דו גלגליים מצא לנכון להתריע שלוש פעמים בטרם רשם את הדוח.

לדבריו, במסגרת ההתראה- הודיע לנאשם כי עליו להזיז את המשאית.

נטען כי הנאשם הפסיק את פעולת ההורדה , לאחר שפנה אליו פעמיים, כדי לשוחח בטלפון . לכן, לאחר ששב והזהיר אותו פעמיים- בחר בפעם השלישית לרשום את הדוח.

העד השיב שלא היתה ברשותו מצלמת גוף.

העד חזר וצוין כי אחרי המשאית המתינו חמישה רכבים.

על פי גרסת הנאשם, במועד המדובר שימש כנהג עבור עיריית פ"ת. הנאשם התבקש להעביר אופנוע תקול למוסך. בהיותו ברחוב הסדנא הסבירו לו, טלפונית, כי עליו להגיע לרחוב המנור לצורך פריקת האופנוע. בכניסה למוסך עצר את המשאית, בהתאם להנחיות שקיבל. שם גם עמד העד.

הנאשם מסביר: **" המשאית שלי עם רמפה, לוקח כמה שניות להוריד רצועות ואת הרמפה. שאל אותי מה אני עושה. אמרתי מוריד את האופנוע שאין לי איפה להוריד. אמר תוריד... ואז הגיע אחד העובדים ואמר לי בוא אני אעזור לך להוריד. אמרתי לשוטר, דקה וחצי, ואמר לי תוריד מהר"**.

הנאשם שב ומתאר את האירוע: **" פתחתי את הרמפה. היא ירדה והעובד עלה על הרמפה לקח את האופנוע**

והתחיל להוריד את האופנוע..".

הנאשם מסביר שמדובר באופנוע כבד וברמפה של משאית ולכן נדרש להמתין, זמן קצר מאוד, עד שקיבל סיוע.

הנאשם טוען כי פרק הזמן שנדרש לו להוריד את האופנוע, כ- 40 שניות.

הנאשם מבהיר כי שיחת הטלפון לה ענה, כפי שצויין בדוח, היא שיחת הטלפון ממנהל המוסך שעדכן אותו שעובד בדרכו לסייע לו. לא היה בכך משום לעכב את הפעולה מאחר ושוחח תוך כדי הפעולה ובמטרה לזרז את תהליך ההורדה.

עד ההגנה-

מטעמו של הנאשם העיד מר יצחק משען.

עד ההגנה עובד במוסך והיה עד להתרחשות האירוע, עמד בסמוך לצדדים.

אין היכרות קודמת בין עד ההגנה והנאשם.

גם במועד הדיון עד ההגנה מציין כי הוא אינו יודע מה שמו המלא של הנאשם.

עד ההגנה מעיד ומבהיר כי לקוחות המוסך, בהם גם רשויות ההצלה, זק"א, מד"א ומשטרת ישראל- כולם מורידים את האופנועים באותה הדרך.

עד ההגנה ציין שמדובר בסיטואציה מוכרת במקום, גם לאנשי המשטרה, אשר מגיעים לתיקון כלי הרכב שלהם, ופועלים באותה הצורה.

ניתן לעמוד ברחוב הפטיש או ברחוב המנור, וכך גם קרה באירוע המדובר. עד ההגנה יצר קשר עם הנאשם והסביר לו שעליו להוריד את האופנוע ברחוב המנור, תוך שהוא משוחח עמו תוך כדי.

עד ההגנה מעיד: " כשאנחנו הגענו לא היתה כל תנועה".

לשאלה כמה רכבים עמדו והמתינו אחרי המשאית השיב: " לא חושב שהיו" ומוסיף: " .. כולם מכירים את המקום ומחכים".

לשאלת ב"כ המאשימה כמה זמן ארך כל הארוע, מרגע הגעת המשאית לרחוב ועד עזיבתה לאחר פריקת האופנוע, השיב: " שלוש דקות".

עד ההגנה אישר בעדותו את גרסת הנאשם כי השוטר שפגש בנאשם לראשונה אישר לו להמשיך בפעולה ולהוריד את האופנוע, אולם ביקש כי יעשה זאת במהירות.

" ראה אותו עוצר עם המשאית ואומר כמה דקות. מוריד אופנוע. השוטר חשב כמה שניות אמר לו רק תעשה את זה מהר.. ועזרו לו להוריד את האופנוע.. השוטר אמר לו אתה לא מקשיב לי, פתאום מצב רוחו של השוטר השתנה ונהייה ויכוח".

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, לא השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

למצער, לנאשם קמה הגנה בעשותו כן.

ראשית, לענין סוג העבירה וברור השאלה מתי עצירה או עמידה בדרך תהווה "הפרעה לתנועה".

פרשנות מרחיבה של הסעיף תוביל לכך שלא ניתן יהיה להחנות או לעצור בכל מקום המפריע לתנועה. בבחינת תכלית החקיקה, לא ניתן לקבוע כי בכל מקרה בו נהג גורם לרכב אחר להאט או משפיע על תנועתו מהווה בהכרח הפרעה לתנועה כהגדרתה בחוק.

אמנם, עצירה, כשלעצמה, מהווה הפרעה לתנועה. גם עצירה שארכה מספר שניות בודדות, ובמטרה להוריד נוסע נכה/תלמידים בסמוך למוסד לימודי למשל, מפריעה לתנועה.

בבחינת השאלה האם אכן התגבשו יסודות העבירה, יש לבחון את פרטי האירוע.

לא ניתן לקבוע באופן מוחלט מתי עצירה מסוג זה תהווה הפרעה לתנועה ומתי לא.

הדבר תלוי בנסיבות המסויימות של המקרה. בין היתר, יש לקחת בחשבון את משך ההפרעה הנטענת וכן בחינת הגורמים אשר נטען כי הופרעו.

בענין אחר, ממנו ניתן ללמוד גם לענייננו, ביהמ"ש העליון דן בשאלה מתי חניית רכב נכה, במקום אסור, תהווה הפרעה לתנועה, לפי ס' 2 לחוק חניה לנכים, תשנ"ד-1993.

הסעיף הנדון מתיר לנכה להחנות את רכבו במקום אסור, בתנאי שעומד במספר תנאים מצטברים. בין היתר, כי החניה אינה גורמת הפרעה ממשית לתנועה.

ביהמ"ש בחן את השאלה האם למשך זמן החניה יש השלכה על שאלת קיומה של הפרעה ממשית לתנועה. ביהמ"ש העליון קבע כי המונח הפרעה ממשית לתנועה, במסגרת חוק חניה לנכים, משמעו הפרעה לכל שימוש המותר במרחב הציבורי, וכי מדובר בהפרעה פוטנציאלית. לצורך איזון, העמיד ביהמ"ש את משך הזמן הראוי לחניה על 25 דקות וציין כי יש להפעיל שיקול דעת ושיקולי שכל ישר בעת מתן הדוח.

(ר' למשל: רע"פ 1650/14, טולידאנו נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) מיום 8.4.14, רע"פ 5273/12, רע"פ 1300/13, זאב גיא וגדי ורקשטל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) מיום 9.5.13)

בענין אחר, ביהמ"ש המחוזי מתייחס בעפא (ת"א) 80058/03 קואופרטיב דן נ' עיריית ת"א (פורסם בנבו), מיום

5.5.03 לעבירה של הפרעה לתנועה לפי סעיף 6(ג)(1) לחוק עזר לתל אביב (העמדת רכב וחנייתו) תשמ"ד-1983. ביהמ"ש דן בסיטואציה בה אוטובוס הוריד והעלה נוסעים באמצע הכביש וגרם בכך הפרעה לתנועה. ביהמ"ש מפנה לשיקולים שונים העומדים בתכלית החקיקתית.

בנסיבות התיק אשר לפני מצאתי לבחון מספר שאלות מרכזיות-

האם אכן נגרמה הפרעה לאחרים ומה משך ההפרעה?

ככל ואכן התנהגות הנאשם גרמה להפרעה הנובעת- האם השוטר התיר לנאשם לבצע את הפעולה ובכך הכשירה?

הנאשם ועד ההגנה, שניהם, ציינו כי למצער בתחילה, עם הגיעו של הנאשם ועצירת הרכב, לא היו כלל רכבים שעוכבו. יצוין כי עדותם זו עומדת בניגוד לטענת העד כי הנאשם עיכב חמישה רכבים.

באשר למשך ההפרעה- מדובר בפרט מהותי אשר חסר בדוח השוטר.

גם בדיון לא נמסרה גרסתו של השוטר באשר למשך ההפרעה הנובעת.

מאידך, גרסאות הנאשם והעד ברורות וחד משמעיות.

מדובר בפרק זמן קצר, כ- 40 שניות זמן הפריקה ושלא עולה בסה"כ על מספר דקות, לכל היותר כ- 3 דקות.

יתרה מכך, גם אם תתקבל גרסת השוטר ולפיה הנאשם עיכב חמישה רכבים, במשך פרק זמן בלתי ידוע, מצאתי לקבל את גרסת הנאשם ולפיה קיבל הנאשם היתר מהשוטר לבצע את פעולת הפריקה, אולם התבקש לעשות כן בזריזות.

ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה שהשוטר אפשר לנאשם להזיז את המשאית טרם רשם את הדוח, אולם נתקל בזלזול ואי היענות.

עוד נטען כי השוטר הבין את מצוקת הנאשם ונקט באורח רוח על מנת לאפשר לו לסיים את הפעולה. לאחר שהבין שהאירוע מתארך, החליט לרשום את הדוח.

גם מגרסתו של השוטר עלה כי הוא מכיר בקושי לפרוק את האופנוע בסמוך למוסך, עם זאת טען:

" לא אישרתי להוריד את הקטנוע. ידוע לי כי במקום יש מוסך המטפל בקטנועים ולכן נתתי התראה ראשונה ושניה ורק בשלישית הודעתי לו שאני נותן דוח".

עוד אישר כי ידוע לו שמדובר ברחוב שבו רכבי גרר או משאיות נדרשות להוריד רכבים מבלי שיש להם מקום מסודר לעצור. " זו לא פעם ראשונה שאני מגיע למוסך ולא פעם ראשונה שנחשף למשאיות שמורידות קטנועים, מובן

לי למה, כי אין דרך אחרת. לכן מצאתי לנכון להתריע בפניו מספר פעמים עד שהחלטתי לרשום את הדוח".

מגרסתו של השוטר ומהתנהלותו אני למדה כי בצדק סבר הנאשם כי השוטר מאפשר לו לבצע את הפעולה, אולם ביקש כי יעשה זאת במהירות.

בדוח- בנסיבות האירוע, לא זאת בלבד שלא צויין כמה זמן לקח לנאשם לפרוק את האופנוע, הרי שלא צויין גם מה פרק הזמן שחלף מאז עצר הנאשם את המשאית ועד שפנה אליו השוטר לראשונה ומה פרק הזמן מרגע שפנה לנאשם ועד שהחליט לרשום את הדוח.

השוטר מעיד כי הנאשם שוחח עם אנשי הצוות, ושוב הפסיק את פעולת ההורדה, השוטר שוב התריע בפניו, ושוב הנאשם הפסיק את פעולת ההורדה והחל לשוחח בטלפון. בשלב זה החליט לתת את הדוח **".. הבחנתי כי הנהג עצר עבודתו והחל משוחח בפלאפון ולכן בשלב זה הודעתי לו כי אני רושם לו דו"ח"**.

עולה כי הצדדים כולם מכירים ומודעים לקושי בביצוע הפעולה הנדרשת ולכן שנדרש פרק זמן, אף אם מינימלי, לצורך הורדת האופנוע בפתח המוסך.

עד ההגנה תמך בגרסת הנאשם שטען שבמסגרת הפנייה הראשונה של השוטר אליו אישר לו להמשיך בפעולת ההורדה, אך ביקש כי יעשה זאת במהירות.

עד התביעה מאשר כי לא בכל מקרה היה נרשם הדו"ח.

עם זאת, העובדה כי הנאשם שוחח בטלפון והאריך, לשיטתו של עד התביעה, את משך הזמן שנדרש לפרוק את האופנוע, הוא שהביא אותו לרישום הדוח.

גם מגרסתו של השוטר עולה כי בהתנהגותו ובדבריו, אישר לנאשם פרק זמן מינימלי לבצע את הפעולה, או להשיב את האופנוע למשאית ולעזוב את המקום. ממילא, מדובר בדקות ספורות אשר נדרשות לצורך ביצוע אחת מהאפשרויות שעמדו בפניו.

מעדותו של השוטר לא מצאתי עדות לכך שמדובר באירוע ממושך.

הנאשם ועד ההגנה שניהם ציינו כי האירוע כולו ארך לא יותר מ- 3 דקות.

כאמור, לא צוין כלל פרק הזמן שחלף מרגע הגעתו של הנאשם לרחוב ועד שפנה אליו בפעם הראשונה ולאחר בפעמים הבאות. לא ברור מגרסת המאשימה מה פרק הזמן אשר סבורה היא, בהתאם לתפיסתו של השוטר, לראות בו פרק זמן ראוי שאינו מצדיק רישום הדוח.

ניכר מעדויות העדים כולם כי שיחת הטלפון היא האירוע שגרר את השוטר לרישום הדוח.

השוטר סבור היה כי היה בכך כדי להאריך את הפעולה. המאשימה הוסיפה בדיון כי מדובר בהתנגדות המביעה זלזול. איני סבורה כך.

בהתאם לגרסת הנאשם ולגרסת עד ההגנה, שלא נסתרו בעדותו של השוטר, שיחת הטלפון שערך הנאשם, תוך כדי הפעולה, הייתה שיחה עם מנהל המוסך. מטרתה של השיחה - לקצר את התהליך, ולא להאריכו, בוודאי שלא על מנת לזלזל או להתעלם מהצורך לפנות את הכביש במהרה.

הנאשם עשה עלי רושם אמין.

עד ההגנה, שאין לו היכרות מוקדמת והיכרות בכלל עם הנאשם, עשה עלי רושם אמין.

גרסאות השניים תאמו.

הנאשם ציין שהוא מקפיד לשמור על חוקי התנועה, חוקי החניה ומודע לקושי שהיה עלול להיווצר בשל פריקת האופנוע. לדבריו, אם היה מעכב את התנועה וגורם להפרעה לרכבים רבים, היה נוסע וממשיך למקום אחר ואף ש"לפ"ת.

הנאשם תיאר את סדר הפעולות הנדרשות לפריקת האופנוע, מרגע שהגיע לרחוב ועד עזיבתו.

עד ההגנה חיזק בעדותו את גרסת הנאשם, גם ביחס לפרק הזמן של הארוע כולו והן ביחס להיתר שניתן לנאשם לביצוע הפעולה.

הנאשם אכן העמיד רכבו בדרך לצורך ביצוע הפעולה, על כך אין מחלוקת.

עם זאת, בהתאם לגרסת הנאשם ועד ההגנה, שחיזק בעדותו את גרסת הנאשם, בהתחשב בפרק הזמן של האירוע, בנסיבות שתוארו ובהיתר שניתן לנאשם לביצוע הפעולה בתחילה - מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים.

המזכירות תודיע לנאשם טלפונית על זיכוי ותבהיר לו כי אינו צריך להתייצב בביהמ"ש לדיון שנקבע למתן הכרעת דין ליום 25.12.23

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי .

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, במעמד הצדדים